

lød der sus fra vin - ge - fang og plad - sen blev lidt trang. Til  
kom et glimt af sol i - dag. Det kom - mer nu og da. Og

lød der sus fra vin - ge - fang og plad - sen blev lidt trang. Til  
kom et glimt af sol i - dag. Det kom - mer nu og da. Og

lød der sus fra vin - ge - fang og plad - sen blev lidt trang. Til  
kom et glimt af sol i - dag. Det kom - mer nu og da. Og

lød der sus fra vin - ge - fang og plad - sen blev lidt trang. Til  
kom et glimt af sol i - dag. Det kom - mer nu og da. Og

sidst var vi et fug - le - kor der nyn - ned sam - me sang. fra!  
der kom lys; da vid - ste jeg! Der kom - mer glæ - den

sidst var vi et fug - le - kor der nyn - ned sam - me sang. 4. Jeg fra!  
der kom lys; da vid - ste jeg! Der kom - mer glæ - den

sidst var vi et fug - le - kor der nyn - ned sam - me sang. 4. Jeg fra!  
der kom lys; da vid - ste jeg! Der kom - mer glæ - den

sidst var vi et fug - le - kor der nyn - ned sam - me sang. 4. Jeg fra!

02 19

≈ 19.00



# Der kom et glimt af sol idag

musik: Michael Bojesen  
tekst: Ellen Heiberg

Frisk, enkel

S  
1. Der kom et glimt af sol i - dag, en grå - sort vin - ter - dag. Det  
ha - vens hø - je træ fik liv, en grå - spurv fandt mig dér. Så

A  
1. Der kom et glimt af sol i - dag, en grå - sort vin - ter - dag. Det  
ha - vens hø - je træ fik liv, en grå - spurv fandt mig dér. Så

T  
1. Der kom et glimt af sol i - dag, en grå - sort vin - ter - dag. Det  
ha - vens hø - je træ fik liv, en grå - spurv fandt mig dér. Så

B  
1. Der kom et glimt af sol i - dag, en grå - sort vin - ter - dag. Det  
ha - vens hø - je træ fik liv, en grå - spurv fandt mig dér. Så

5  
1. fandt min sjæl der sat - te sig med sær - ligt vel - be - hag. 2. Og nær.  
blå - ned' him - len o - ver os, og spur - ven kom mig

alt opt.  
fandt min sjæl der sat - te sig med sær - ligt vel - be - hag. 2. Og nær. 3. Der  
blå - ned' him - len o - ver os, og spur - ven kom mig

fandt min sjæl der sat - te sig med sær - ligt vel - be - hag. 2. Og nær. 3. Der  
blå - ned' him - len o - ver os, og spur - ven kom mig

fandt min sjæl der sat - te sig med sær - ligt vel - be - hag. 2. Og nær. 3. Der  
blå - ned' him - len o - ver os, og spur - ven kom mig



sad vi så for - u - den ord, et hel - ligt ø - je - blik. ken - der ik - ke san - gens ord, ved in - tet om det kor. Så Men

sad vi så for - u - den ord, et hel - ligt ø - je - blik. ken - der ik - ke san - gens ord, ved in - tet om det kor. Så Men

sad vi så for - u - den ord, et hel - ligt ø - je - blik. ken - der ik - ke san - gens ord, ved in - tet om det kor. Så Men

lyt - ted vi i stil - le vind til ska - be - rens mu - sik. e - jer kun en lyd - hør sjæl, en sjæl der ger - ne tror. Da Der

lyt - ted vi i stil - le vind til ska - be - rens mu - sik. e - jer kun en lyd - hør sjæl, en sjæl der ger - ne tror. Da Der

lyt - ted vi i stil - le vind til ska - be - rens mu - sik. e - jer kun en lyd - hør sjæl, en sjæl der ger - ne tror. Da Der

lyt - ted vi i stil - le vind til ska - be - rens mu - sik. e - jer kun en lyd - hør sjæl, en sjæl der ger - ne tror. Da Der